

Recensie: Avicii op Sziget**1/2

Sziget Budapest
vrijdag 14 augustus 2015

foto © Avicii

Recensie:

Op Sziget Festival ging Avicii voor het zingen de kerk uit. Toen het publiek â€“ dat veel massaler present was aan het hoofdpodium in vergelijking met de indie 'headliners' â€“ iet of wat in de stemming kwam, koos de Zweed twintig minuten voor het einde om wat nieuw materiaal dat qua stijl afweek van zijn eerder werk door de speakers te jagen. Niemand maar dan ook niemand die daar op zat te wachten en dus zakte de sfeer als een pudding in.

Avicii daalde vorig jaar in de Top 100 van DJ Mag van 3 naar 6 terwijl hij blijkbaar wél de meest succesvolle tour voor een dj erop heeft zitten. Bekijken we de Top 100 Tours qua wereldwijde ticketverkoop in 2014, dan merken we enkel Avicii in die lijst als dj op plek 93 met 226.907 verkochte tickets wereldwijd volgens Pollstar. De relevantie van DJ Mags Top 100 (wat niet meer of niet minder is dan een pop poll) mag dus stevig in vraag gesteld worden. Dat die uitslag ook een marketing/promo tool geworden is in het (commerciële) dj wereldje terwijl dj's met een minder commercieel profiel daar nauwelijks in terug te vinden zijn, maakt de zaak al helemaal erg relatief. Vreemd dus dat (so called kwaliteits-)media blindelings meegaan in het lijstjesverhaal van DJ Mag.

Een gazebo die voorbij komt, gedragen door een aantal fans, dat is altijd een goed teken qua sfeer. Ook op Sziget. Verder waren er opvallend meer vlaggen aan het hoofdpodium aanwezig tijdens de dj set van Avicii. Alles leek dus goed te zitten en opener "Waiting for love", begeleid door pyro (vlammen, vuurwerk en CO2-jets) deed zijn ding. Niet zelden gingen de songs over de liefde trouwens én ook opvallend koos de Zweed voor akkoorden op de synths die de songs van ritme voorzagen. John Newman & Gemini vs. BlasterJaxx' "Love Me Again" en vervolgens "Addicted to you" passeerden vooraan de set.

David Guetta & Avicii vs. Florence & The Machines "Sunshine Spectrum" deed wat rosse Flo live niet wist te bereiken aan het hoofdpodium: zo goed als iedereen mee krijgen en dansen terwijl de groene lasers zich een baan zochten in de lucht die bijna verzadigd was deels van de pyro, deels van het vele stof (erg veel zand dat opwaaide). De extreem warme weersomstandigheden met nauwelijks wind in Boedapest zijn dan ook geen lachertje voor mensen met (sinus)- en andere ademhalingsproblemen. "The days" kreeg rood vuurwerk mee en vatte eigenlijk samen wat zowat het ganse terrein van 7 dagen Sziget vond: dat het dagen waren waar lang naar uitgekeken werd, dat ze niet snel vergeten zullen worden en niemand er spijt van zal krijgen.

"Levels", bijna vier jaar oud ondertussen en "Wake me up", twee jaar oud, waren de hits die de Zweed niet achterwege kon laten en nog steeds hun dienst bewezen. Verder liet ie enkele opvallende 90s klassiekers horen. Het geweldige maar ook alweer 20-jaar oude "The Bomb" van The Bucketheads en al even oude "This is how we do it" van Montell Jordan waren maar enkele platen die we al lang niet meer hoorden op een party maar ons een instant brede glimlach op ons gezicht bezorgden. In 1995 was Avicii welgeteld 6 jaar oud by the way. De man dook trouwens nog verder in het hitarchief. Mr. Belt & Wezol & Freejaks "Somebody To Love" is een frisse versie die gebaseerd is op het origineel van Jefferson Airplane dat van 1967 dateert.

Na zijn 'geweldig' idee om onbekend én dus onbemind materiaal te spelen (zelfs niet

te mixen of zo, gewoon na elkaar draaide ie enkele nummers) mocht "Wake me up" en uiteindelijk Coldplays "Sky full of stars" de sfeer er terug in krijgen. Dat lukte ook. Maar al met al was het een vreemde set, waar sommige overgangen niet zo smoothly verliepen. Een set die in plaats van naar een hoogtepunt toewerkte ook voor een anticlimax zorgde.Â

< Bert Hertogs >